

Forfatter: Bording, Anders

Titel: JT bedre Paafund ingen veed

Citation: Bording, Anders: "JT bedre Paafund ingen veed", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 160.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-workid95262.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

**67.
Til
Den Ædle och Velbyrdig Herre/
Mogens Friis
til Boller och Faverskow/ Kongl. Maytz.
høybetroit
Rentemester/ *Assessor* udi Cammer Collegio,
och Befalnings Mand
offver Lister oc Mandal udi Norge: der hand sin
unge oc
salige Søns
Fredrich Friises Ijg
til Jorden sørgeligen bestedde.
Trykt i Kiøbenhafn hos Jørgen Lamprecht.**

JT bedre Paafund ingen veed/
Naturen hâr paafundit/
End/ at hun os med Dødlighed
Hâr om oc om bebundit.
End dog det/ efter voris Dom/
Jmod Naturen ganger/
At den/ som sidst til Ijuset kom/
Hand først sin afskeed fanger.
Os sjunis graffsens m[ø]rcke dør
Sig alt for snart oplader/
Naar Daatter før end Moder dø'r/
Oc Sønnen før hans Fader.
Den grafskrift os ey tæckis vil/
Som os vor Søn ey skrifver:
Den Jorde-serk ey passe til/
Vor Daatter os ey gifver.
161 Vi meene/ Døden gjør ey ret/
Naar hand vil den hentage/
Som sig ey finder keed oc træet
Af mange graa haars Dage.
Men ney/ min ædle FRJJS/ o ney/
Vi meget os forregne:
Med os saa lige Døden ey
Vil altid undertegne.
J dag fra bold oc dukker hand
Den unge kand henrykke:
J morgen den udlevit Mand
Fra briller/ kjæp och krykke.
Paa gule lokker eller graa
Vil hand ey forskjel kjende.
Hvad alder hand til sicter/ maa
Paa timen ofver ende.
Med hjertens qvide det vel hart

Af eder nu beklagis/
At sligt it deyligt Barn saa snart
Af eders arm hentagis.
Men hafver tol/ och seer ey til
Hans korte lefnetz dage;
Men meere til/ hvad Himlen vil/
Och ey kand gaa tilbage.
Gud lod hans reene Sjæl med hast
Til Himlen sig optrænge/
At syndsens farlig brug och last
Ey skulde den befænge.
Alt det/ os andre tvinger tit/
J dette kroppens fængsel/
Det hand undgangen er och qvit:
Forglemmt er nød och trængsel.
J lifsens skønne Land hand sig
Nu glæder blant de fromme.
Os længis alle hjertelig
Til hannem did at komme.

A. Bording.